

Sygn. akt IX U 1111/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2016r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2016r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. M. (M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o przeliczenie emerytury

na skutek odwołania J. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 24 sierpnia 2015r. Znak (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż zobowiązuje organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17.12.1998r o emeryturach i rentach z FUS.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1111/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.08.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu J. M. (M.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, iż obliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest niższy od 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury z uwzględnieniem wynagrodzenia za lata 1970 do 1981 wyliczonego na podstawie przedłożonych pasków wynagrodzeń.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak

w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 25.06.1988r. jest uprawniony do emerytury górniczej.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z czterech kwartałów (II/1989, III/1989, IV/1989, I/1990. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 316,35% i został ograniczony do 250%.

W dniu 22.06.2015r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanej ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

Oddział ZUS wskazał, iż w oparciu o posiadane dokumenty z akt emerytalnych wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z 20 lat (1964-1972, 1982-1990,1992, 1994) wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu wyniósł 166,35% (z uwzględnieniem minimalnych wynagrodzeń w okresach na które nie przedłożono dowodów zarobkowych).Wskaźnik wysokości emerytury z 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z 20 lat poprzedzających bezpośrednio rok zgłoszenia wniosku o przeliczenie emerytury tj. 1995-2014 wyniósł 16,69%. Po przeliczeniu świadczenia z uwzględnieniem wynagrodzenia w oparciu o dołączone do odwołania angaże wwpw w pierwszym wariantcie wzrósł do 196,86%, w drugim pozostał bez zmian.

W toku niniejszego postępowania w oparciu o opinię biegłego z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, emerytur i rent mgr M. L. dopuszczoną w sprawie celem odtworzenia wynagrodzenia ubezpieczonego za lata 1970-1981 na podstawie przedłożonych pasków wynagrodzeń, obowiązujących wówczas przepisów płacowych w górnictwie i akt osobowych ubezpieczonego Sąd ustalił, iż ubezpieczony osiągał wynagrodzenie w wysokości:

1970r -76391,01zł

1971r. – 81568,45zł

1972r. – 83690,30zł

1973r. – 78672,00zł

1974r. – 92712,00zł

1975r. – 102736,00zł

1976r. – 106516,00zł

1977r. – 102272,00zł

1978r. – 99189,00zł

1979r. – 110103,00zł

1980r. – 90800,00zł

1981r. – 90800,00zł

Ustalony przez organ rentowy hipotetyczny wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z uwzględnieniem powyższych zarobków wyniósł 264,41% i jest wyższy od 250%.

Organ rentowy zakwestionował powyższą opinię jedynie w zakresie dotyczącym przyjęcia przez biegłego dodatku funkcyjnego w kwocie 1500 zł w okresie od 01/1980 do 12/1981 na podstawie danych z paska za 12/1979, w sytuacji gdy we wcześniejszych okresach dodatek taki był obniżany. Organ rentowy wskazał jednakże, że również z pominięciem kwestionowanych lat 1980 i 1981 wyliczony wskaźnik przekroczy 250%.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych – w tym znajdującą się tam dokumentację z akt osobowych, złożone przez ubezpieczonego paski wynagrodzeń za lata 1970-1981 oraz opinię biegłego z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, emerytur i rent mgr M. L. z dnia 9.03.2016r. (k.21-32 a.s.).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2015r., poz. 748 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanej biegłego z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, emerytur i rent mgr M. L., który na podstawie oryginalnych dokumentów przedłożonych przez ubezpieczonego, przy uwzględnieniu obowiązujących przepisów płacowych odtworzył wynagrodzenia ubezpieczonego ze spornego okresu. Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

W ocenie Sądu opinia biegłej jest rzetelna, wydana w oparciu o fachową wiedzę na podstawie szczegółowej analizy przedłożonej dokumentacji.

Uwzględnienie zastrzeżeń organu rentowego złożonych wobec tej opinii w zakresie wynagrodzeń za lata 1980-1981 nie spowoduje utraty uprawnień do wnioskowanego przeliczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.

Sędzia